

TÜRKİYE'DE AMATÖR SPORCULARIN SİGORTALANMA SORUNLARI

Osman İMAMOĞLU*

Necip Fazıl KİŞHALI*

Pelin ALTUN*

Mehmet ÇEBİ*

THE PROBLEMS OF AMATEUR SPORTSMEN ON GETTING INSURED IN TURKEY

SUMMARY

The main purpose of this study is to find some solutions to amateur sportmen's insurance problem.

Starting from 1968-1969, there has been some studies to put amateur sportmen under insurance coverage, but so far this problem has remained unsolved.

"Internal insurance Fund Plan", "The Report for Social Insurance and Accident Insurance", "Social Security Model in Sports", Fund Organization Management and Foundations of Social and Health Aid for Amateur Sportmen", Social Security Fund", in 1988, "The Protocol to Support Amateur Sportmen's Social Security" and lastly in 1997 According to Social Insurance Act(number 506) and 86. paragraph, "Community Insurance" or Act number 1479 and paragraph 79, for "Self desired Insurance" among Youth and sports cerebral administration and social insurance enserization General Administration, and Independent Organization General Administration the protocol was signed.

In spite of all proposed draft law, all issued written regulations and all the protocols signed, there has been no radical solution to the problem of Amateur Sportmen's insurance matter. The most important problem has appeared in the issue of paying Premium. What we suggest here to solve this problem, it is necessary to found "General Sports Insurance for Sportmen, and the income of this has to be provided from" Health and Social Security Fund" "Which we think it has to be formed immediately, In this way, We believe this problem will be solved. The income of this fund, can be provided through the public insured people, spectators and sports organization common efforts.

Key Words : Insurance, Amateur Sportmen.

ÖZET

Bu çalışmanın amacı amatör sporcuların sigortayla ilgili sorunlarının tesbiti ve çözüm yollarının belirlenmesidir. Amatör sporcuların sigorta kapsamına alınması için 1968-1969 yıllarında çalışmalar başlatılmış olmasına rağmen bugüne kadar tam bir çözüme ulaşılamamıştır.

"Dahili Sigorta Fonu Tasarısı", "Sosyal ve Kazaya Karşı Sigorta Raporu", "Sporda Sosyal Güvenlik Modeli", "Amatör Sporculara Yapılacak Sağlık ve Sosyal Yardımlar İçin Esaslar ve Fon Teşkilatı Yönetmeliği", "Sosyal Güvenlik Sandığı", 1988 yılında "Amatör Sporcuların Sosyal Güvenliklerinin Desteklenmesine İlişkin Protokol" ve son olarak ta 1997 tarihinde 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun 86. Maddesine göre "Topluluk Sigortasına" veya 1479 sayılı kanunun 79. maddesi hükmü gereği "İsteğe Bağlı Sigorta"ya tabi tutulmak amacıyla Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü ile Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğü ve Bağ-Kur Genel Müdürlüğü arasında protokol imzalanmıştır.

Tüm teklif edilen tasarılar, çıkarılan yönetmelikler ve imzalanan protokoller gereği amatör sporcuların sigorta olayına çözüm aranmış fakat köklü bir çözüm bulunamamıştır. En büyük sorun olarak prim ödenmesi noktasında kendini göstermiştir. Çözüm olarak sporcular için "Genel Spor Sigortası" olması ve gelirinin "Sağlık ve Sosyal Güvenlik Fonu" kurularak fonun gelirlerinden karşılanması gerektiği düşünülmektedir. Fonun gelirleri; kamu, sigortalı kişi, seyirci ve spor kuruluşlarının ortak katkıları ile sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler : Sigorta, Amatör Sporcu.

GİRİŞ

Genel olarak sosyal güvenlikle ilgili köklü ve yaygın uygulama, primli sistem çerçevesinde devlet memurları için Emekli Sandığı, hizmet akdiyle çalışanlar için Sosyal Sigortalar Kurumu ve bağımsız çalışanlar için Bağ-Kur tarafından yapılmaktadır.¹¹

Türkiye'de sporcuların sigortalanması için ilk olarak 1968-1969 yıllarında "dahili sigorta fonu tasarısı" hazırlanmış ve bu tasarıyla Genel Müdürlük tarafından yurt içinde düzenlenen uluslararası nitelikli spor yarışmaları ve bu yarışmaların hazırlık kamplarına iştirak ettirilen; geçerli lisansa sahip sporcular, spor yöneticileri, faal hakemler, yarışma müşahitleri ve spora

ilişkin herhangi bir geçici görev verilenler kapsam alanına alınmıştır. Tasarı katılmayı ihtiyari bırakmakta, katılma halinde istisna edilenler dışındakiler bir pay ödemeyi öngörmekteydi.⁶ Bu tasarı uygulanamamıştır.

1973 yılında ise "Sosyal ve Kazaya Karşı Sigorta Raporu" yayınlanmıştır. Buna göre iş sahibi olmayan dolayısıyla bir sosyal güvenlik kapsamına alınmamış sporculara, spora başladıkları -sporcu lisansı aldıkları-andan itibaren, sporcunun ihtiyacına bağlı olarak ve katılma payı karşılığında çalışanlara sağlanan sigorta garantilerinden yararlanma ve iş hayatına girdiklerinde de bu hakkı sürdürme imkanı verilmiştir.⁸ Sigortaya katılmak başlangıçta isteğe bırakılıyor ve gelecekte zorunlu olması yanında faal spor yöneticilerini de içine alan bu raporda uygulama imkanı bulunmadı.

Daha sonra "Sporda Sosyal Güvenlik Modeli" (keten modeli) teklif edilmiştir.⁹ Buna göre amatör sporcular için, Emekli Sandığı, Sosyal Sigortalar Kurumu ve Bağ-Kur mevzuatı kapsamında yer almayan çeşitli riskleri ve maluliyet konusunda sorunları olan spor alanındaki gönüllü, geçerli, ek ücrete bağlı amatör nitelikli işçi ve grupların sosyal güvenliklerinin sağlanması, maluliyet iş kazası, ölüm ve meslek hastalıkları. ve sakatlıklara karşı sigortalanmalarına yasal dayanak olarak Sosyal Sigortalar Kanunu'nun 86. maddesine giren Topluluk Sigortasına bağlanmalarını öngörmüştür. Prim ödemeleri içinde bir sigorta fonu kurulması ve buna sigorta katılım payı yolu ile mali katkı payları teklif edilmiştir.⁵ Sigortalı olmayan hiç bir sporcu çalıştırıcı, geçici görevli v. b. Beden Eğitimi ve Spor faaliyetlerine katılamaz yönünde bağlayıcı hüküm getirilmesine rağmen bu model de teklif aşamasından öteye gidememiştir.

1981 yılı İcra Planında Beden Eğitimi ve Spor elemanlarının sosyal güvenlik kapsamına alınması ve Gençlik ve Spor Bakanlığının bu konuda Sosyal Güvenlik Bakanlığıyla işbirliği yapması kabul edilmiştir.¹³ 1982 yılı İcra Planında ise lisanslı amatör sporcuların sosyal güvenlik kapsamına alınması çalışmalarına devam edilmesi öngörülmüştür.¹⁴

Beşinci Beş Yıllık Kalkınma Planı Gençlik ve Spor Özel İhtisas Komisyonu raporlarından amatör sporculara yapılacak Sağlık ve Sosyal Yardımlar İçin Esaslar ve Fon Teşkilatı Yönetmeliğini görüyoruz. Kapsam içine Keten Modelinde sayılanlar dahil edilmiş, hastalık yardımı, maluliyet yardımı, ölüm yardımı, ayakta tedavi, hastane tedavisi ayrı ayrı açıklanmıştır. Bu yönetmeliğin uygulanması için Sağlık ve Sosyal Güvenlik fonu kaynakları belirtilmiştir.⁸

Yani amatör sporcuların sosyal güvenliği ve aynı zamanda hastalık ve kaza durumlarında tedavileri için bir organizasyonun yapılmasının zorunluluğu belirtilmiştir.¹⁴ Bu yönetmelik daha sonra Sosyal Güvenlik Sandığı şekline dönüştürülmüştür. Bu sandık amatör sporcular ile Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Merkez ve Taşra Teşkilatının sosyal güvenliklerinin desteklenmesini amaçlamıştır. Amatör sporculara bu sandıktan bazı yardımlarla yapılmıştır.

Amatör sporcuların Sosyal Güvenliklerine ilişkin bir tutanakta 4.11.1986 günü imzalanmıştır. Bu tutanakla Emekli Sandığı, SSK, Bağ-Kur ve Özel Banka v. b. kuruluşların sağlık yardımlarından yararlanamayan amatör sporcular, antrenör, hakem ve çalıştırıcıların devletin sağlık kurumlarında muayene ve tedavi olabilmelerine imkan veriyordu. Daha sonra 3 Şubat 1988 günü

"Amatör Sporcuların Sosyal Güvenliklerinin Desteklenmesine İlişkin Protokol" imzalandı. Yine 13 Nisan 1989 'da Amatör Sporcuların Sosyal Güvenliklerine ilişkin yeni bir protokol hazırlandı. Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Personeli ve Amatör Sporcular Yardımlaşma Sandığı Yönetmeliğinin 18. maddesine göre hazırlanan bu protokol Genel Müdürlükten lisanslı olup spor yapan Emekli Sandığı, Bağ-Kur, SSK ile Özel Banka ve benzeri kuruluşların sağlık ve sosyal güvenlik yardımlarından yararlanamayan Gençlik ve Spor İl Müdürlükleri tarafından Sporcu Sağlık Kartı verilmiş amatör sporcuları kapsıyordu. (m. 2).⁸ Bu protokolle uygulandığı dönemlerde protokol talebi olabilecek bir çok amatör sporcu tarafından bilinmediği tesbit edilmiştir. Bunun yanında bazı amatör sporcular içinde bir katkı sağlamıştır. Fakat daha sonra yürürlükten kaldırılmıştır.

En son olarak da amatör sporcuların Sosyal Güvenliklerinin sağlanması amacıyla 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun 86. maddesine göre "Topluluk Sigortasına" veya 1479 sayılı Kanunun 79. maddesi hükmü gereğince "İsteğe Bağlı Sigorta"ya tabi tutulmak maksadıyla Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü ile Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğü ve Bağ-Kur Genel Müdürlüğü arasında 24.09.1997 tarihinde bir protokol imzalanmıştır.

Protokole göre "amatör sporcuların oluşturdukları Dernek, Birlik, Federasyonlar ve başka teşekküller Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğüne müracaat ederek Gençlik ve Spor İl Müdürlükleri ile Sosyal Sigortalar Genel Müdürlüğünün ilgili sigorta müdürlüğü arasındaki amatör sporcuların iş kazalarıyla, meslek hastalıkları, hastalık, analık ile malullük, yaşlılık ve ölüm sigortalarından birine birkaçına veya hepsine tabi tutulabilmeleri için Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı ile Spordan Sorumlu Devlet Bakanı tarafından onaylanan genel şartlara göre ilgili sosyal güvenlik kuruluşlarından alacakları örneklere uygun olarak topluluk sigortası, sözleşmeleri imzalanabilir (m. 2.)

Bunun yanında herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşuna tabi olarak çalışan ve bu kuruluşlardan kendi çalışmalarından dolayı aylık bağlanan amatör sporcular topluluk sigortasına tabi tutulmayacaklardır (m. 3).

Bu çalışmanın amacı Türkiye'de amatör sporcuların sigortalanma sorunları tesbiti ve çözüm yollarının belirlenmesidir.

TARTIŞMA

3289 Sayılı Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri hakkında kanun, bu Genel Müdürlüğe "Sporcuların Sigortalanması işlemini yapmak ve yaptırmak" görevini de vermiş, bu görevle ilgili olarak "sporcuların sigortalanması" başlıklı hükmünde milli takımlara seçilen sporcular ile bu takımların teknik kadrolarında yer alanların müsabaka öncesi yapılan kamp çalışmalarının başlangıcından müsabaka sonrası ikametgahına ulaşincaya kadar geçen süre içerisinde her türlü kaza, hastalık ve sakatlanmalara karşı özel sigorta sistemine göre genel müdürlükçe sigortalanmasını öngörmüştür.

¹¹ Daha sonra Genel Müdürlüğün Teşkilat ve Görevleri hakkında 3289 sayılı kanunun (Milli Takım Sporcularının Sigortalanmasıyla İlgili) 23. maddesi 3703 sayılı kanunun 14. maddesi ile değiştirilmiştir. Buna göre sivil ve Askeri Milli Takımları oluşturan sporcular ile Milletlerarası Okul Spor Federasyonu (ISF) ve Milletlerarası Üniversiteler Spor Federasyonu (FISF) faaliyetine katılacak öğrenci sporcular ile Milli Takımların teknik kadrolarında bulunanlar ve diğer görevli elemanların özel sigorta sistemine göre ferdi kaza sigortaları bulunmaktadır. Bunun yanında profesyonel futbol talimatının 18. maddesine göre Türkiye Profesyonel 1.2 ve 3. ligine dahil kulüplerin profesyonel takım kadrosunda bulunan amatör futbolcuların özel sigorta şirketlerine sigorta ettirmelerine kulüpleri tarafından yaptırılacak özel sigorta poliçeleri ile bir yıllık sigorta primlerinin ödendiğine dair belgenin federasyona ibraz edilmesine, profesyonel takım kadrosunda bulunan amatör futbolcuların yaptırılacak özel sigortalarından kulüplerinin sorumlu olmasına karar verilmiştir. ¹²

Görüldüğü gibi Milli Takımlara seçilen amatör sporcular (güreş, boks, basketbol, voleybol, hentbol, v. s. branşlarında) süreli olarak ve profesyonel futbol kulüplerindeki profesyonel kadrolarında bulunan amatör sporcular özel sigorta kapsamındadır. Fakat sakatlanma esnasında futbol özel statüye sahip olduğu için milli futbolculara diğer branşlardaki milli sporculardan iki katlı fazla prim ödemesi yapılıyor. Yani elit amatörlerde bile ayırım bulunmaktadır.

Türkiye'de amatör sporcuların çalışma şartları 3289 sayılı kanunun 26. maddesine dayanılarak hazırlanan "Sporcu tescil ve Lisans Yönetmeliği" çerçevesinde düzenlenmektedir. ³

Bazı kulüpler (basketbol, voleybol, güreş v.s. kulüpleri) seçkin sporcuları geçici işçi statüsünde veya geçici işçi statüsünde yapılan işleri yaptırarak sosyal güvencesini ödeyerek

(SSK'ya) sosyal güvenliğini sağlıyorlar. Ama bu şans elit amatörler içindir. Bu araştırmada Türkiye 1. ve 2. Lig Kulüplerindeki sporcuların 1996-1997 sezonu sosyal güvenlik durumuna baktığımızda güvencesiz olanlar 1. Ligde % 16.66; 2. Ligde % 81.81 şeklindedir veya başka bir ifadeyle 1. lig futbolcularının % 83.33'ü güvence altında iken; 2. ligde sadece 18.18'i güvence altındadır. ¹⁰ Bir diğer konu bu amatör sporcuların, eş ve çocukların SSK'dan faydalanabilmesi için başlangıçtan itibaren primi ödenmiş 120 gün geçmelidir. 120 gün geçmediyse sadece sporcunun kendisi için ayakta tedavi vardır. Burada tam bir koruma söz konusu değildir. Örneğin 3. lig profesyonel maçlarını düşünelim. Futbolcuların Mayıs'ta mukavelesi bitiyor. Haziran'da hastalandığında direk SSK'ya gidemiyor. Çünkü kulüpten sevk olması gerekiyor. Mukavele bittiği için de sevk yapılamıyor. Sözleşme yapıldığında tekrar SSK ve özel sigorta devam ediyor. Buradan anlaşıldığı üzere bazı profesyonel futbolcular ile amatör sporcular yılın belirli zamanlarında Sosyal Sigorta kapsamında iken, belirli zamanlarında bu güvenceden mahrum kalmaktadırlar. Yine bazı kulüplerin sporcularını iş günleri için sigortaladığı, yani 30 günün tümü için değil, 15-20 günlük bir sigorta primi ödedikleri söyleniyor. Örneğin, Pazartesi ve Salı izinli gösterilen bir sporcu bu günlerde sakatlanırsa Çarşamba günü sakatlanmış gibi işlem yapılabilir. Ama ölümle sonuçlanabilecek kazalarda SSK'dan nasıl faydalanabilir düşünülmelidir.

Bugün Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğüne bağlı federasyonların faaliyet gösterdikleri spor dallarında lisanslı sporculardan herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşunun sağlık yardımından yararlanmayanlar için;Sağlık Bakanlığına bağlı kurumlardan sağlık hizmeti satın alınması hususunda Sağlık Bakanlığı ve Gençlik Spordan sorumlu Devlet Bakanlığı arasında 08.08.1997 tarihinde bir protokol imzalanmıştır.

Bu protokole göre muayene talebinde bulunan en az bir yıl önce vizesini yaptırmış ve o yıl resmi spor yarışmalarına katılmış lisanslı sporcunun herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşundan (Emekli Sandığı, Sosyal Sigortalar Kurumu, Bağ-Kur) sağlık yardımı almadığını ve sosyal güvencesi bulunmadığını beyan etmesi gereklidir (1. a).

Lisansını vize ettirmesine rağmen resmi müsabaka yapmaya fırsat bulamadan sakatlanan veya hastalanan amatör sporcuların durumu ne olacaktır. Yine vizesi üzerinden bir yıl geçmeyen sporcular bu protokolden faydalanamayacaklardır. Yani yeni spora başlayan amatör sporcuları koruma içerisine almamaktadır. 1. b'de

“anılan muayene ve sevk işleminin yapılabilmesi için o yıl içinde vize edilmiş lisansını ibraz etmek zorundadır.” ibaresi ile 1. a'daki en az bir yıl önce vize yapılması cümlesi çelişmektedir. 1. b'deki şekliyle uygulamanın doğru olacağı düşüncesindeyiz.

Tedavi ücretlerinin Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü taşra teşkilatlarınca ödenmesinin bütçeye getireceği ilave yük ne kadardır bilinmemektedir. Çok fazla yük getirirse bu protokolde uygulamadan kalma tehlikesiyle karşılaşacaktır. Şu anda ödemeler Gençlik ve Spor Vakfınca karşılanmaktadır.

1979 yılından 1994 yılına kadar tüm amatör sporcuların sporla ilgili sakatlıklarında, kazalarında ve olağanüstü durumlarında uğradıkları zararlar vakıf konfederasyonuna, konfederasyonda bizzat ilgili şahıslara maddi yardım olarak masrafları ödemekteydi. Daha sonra Vakıf Amatör Sporcuların hiçbir sosyal güvencesi olmayanların müsabakaya giderken, müsabaka anında ve müsabakadan sonra uğradıkları her türlü kaza ve sakatlıklar sonucundaki kamu kurumlarındaki tedavilerinin masrafları vakıfca ödenmektedir. Bunun yanında amatör spor kulüplerine imkanlar ölçüsünde spor malzemesi yardımı yapılmaktadır. Bugüne kadar 250-300 milyar civarında destek sağlandığı belirtilmektedir.¹

Yine 18 yaşını doldurmuş hiç bir sosyal güvenlik kuruluşuna bağlı olmayan amatör sporcular isteğe bağlı sigorta olabilirler (m. 4) denilmektedir. 18 yaşından küçük amatör sporcular anne ve baba larından dolayı sigortalı değilse durumları ne olacaktır. Yine sigorta koruması altında bulunma anlayışı gelişmemiş toplumumuzda isteğe bağlı sigorta nasıl herkesce gerçekleştirilebilir.

Bu protokolde Topluluk Sigortası ve isteğe bağlı sigorta yapılabileceği belirtiliyor. Sorun primleri kim veya kimler nasıl ödeyecektir. Profesyonel lig kulüplerinin bile özel sigorta olayında kaçamak yollara başvurduğu söyleniyor. Bunun yanında birçok amatör sporcu bu kulüplerin dışında kalan kulüplerde faaliyette bulunuyorlar.

Grup sigortasında kulüplerle sigorta şirketlerinin gizli anlaşmalar yaparak herkes sigortalı gözükse de grubun hepsinin değil bir kısmının priminin ödendiği iddia ediliyor. Örneğin 20 kişiyi grup sigortası yaptırdığında bunun 20'sine prim ödemiyorsunuz. Gerçekte bunun 5 veya 10'u sigortalıdır(tarafların gizli anlaşmasına bağlı). Maç veya antrenman esnasında kim sakatlanırsa onu sigortalı gösteriyorsunuz. Şayet 20 sporcu aynı anda bir

kaza sonucu sakatlınsa bunun 20'sinin birden bu sigorta şirketince bakımı mümkün değildir. Sporcuların ve kulüplerin ekonomik gücü prim ödemede yetersiz kalmaktadır.

Amatör sporcular için protokoller yapılıyor. Kulüplere duyuruluyor, fakat ya duyurmada yetersizlikler, ya da amatör sporcuların bilinçli davranamaması neticesinde amatör sporcuların bu protokollerden faydalanma oranı yok denecek kadar azdır.

Yapılan incelemelerde görüldüğü gibi amatör sporcular için sigortalanma olayları çok değişik ve yetersizdir. Özellikle elit seviyede olan amatörlere sigorta imkanı ve diğer sosyal haklar veriliyor. Asıl muhtaç olanlar bu imkanlardan çeşitli nedenlerden dolayı çok az yararlanıyor veya yararlanamıyorlar. Bunun için tüm amatör sporcuların sigorta kapsamı içerisine alınması için yeni ve köklü bir düzenlemeye gidilmelidir. Bu düzenleme “Genel Spor Sigortası” şeklinde olabilir.

Genel spor sigortasının idari yapılanması, en üst organizasyon seviyesi olarak Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü, federasyonlar, spor branşlarının seçkin kulüpleri veya yeterli büyük alt yapısı olan konfederasyonlar ve vakıflar olabilir.

Spor sigortası, bütün özel sigorta işlerini içine alan yani bütün sporcuları ilgilendiren şekliyle Almanya'da “kaza sigortası”, hastalık sigortası, hukuki yardım sigortası, bagaj sigortası ve emanet zarar sigortası olarak ortaya çıkmıştır.⁷

Spor sigortasında sigorta yaptıranlar ödediği prime karşı zarar ve ziyan miktarının karşılanmasını, sigortacılar, prim kabulüne karşı zarar ve ziyan miktarını karşılamayı taahhüt eder. Spor sigortasının gayesi bütün spor organizasyonlarının ve onların üyelerinin grup sigortası sayesinde korunabilen genel ihtiyaçlarıdır. Spor sigortasında spor dallarının kendine has riskleri nelerdir belirlenir. Sigorta sadece ekonomik bakımdan bir koruyucudur, kaçınılabilir ve iradeli sebep olunmuş zararlar sigortalanmaz. Sporlara ait tehlikeler önceden belirlenmeli ve spor sigortası kapsamına alınmalıdır. Yani sporun bütün branşlarının sigortalı olabilir ihtiyaçları belirlenmelidir. Bu ihtiyaçlar her türlü sigortalıyı ilgilendirebilir.

Spor sigortası aynı zamanda özel ve müşterek ihtiyaca göre farklı olabilir. Her kişi gibi spor organizasyonları da özel sigorta kapsamına alınması gerekir. Örneğin, demirbaşlar, spor araçları ve bütün sporcular için bir grup anlaşması durumunda korunamayan araba parkları özel bir sigorta ihtiyacını taşımaktadır.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Sonuç olarak Türkiye’de amatör sporcuların sigorta kapsamı içerisinde bulunmalarında bir çok sorunlarla karşılaştığını görüyoruz. Yapılan çözümler geçici ve suistimale açıktır. Bu nedenle aşağıdaki önerilerin dikkate alınması ile köklü bir çözüme ulaşılabileceği düşüncesindeyiz:

Amatör ve profesyonel sporcular ile tüm spor elemanlarının sosyal güvenlik durumundan spora iştirak durumuna göre değişik şekillerde Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü sorumlu olmalıdır. Sporcular ve spor elemanları için Genel Spor Sigortası olmalıdır.

Sporcuların sigorta durumlarını kontrol edecek bir birimin Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğüne bağlı olarak çalışması uygundur.

Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğüne bağlı herkesin belirli esas ve şartlarda katılmak zorunda olacağı “Sağlık ve Sosyal Güvenlik Fonu” kurulmalıdır. Bu fondan sakat kalan, ağır hastalık geçiren, bu sebeplerle sporu bırakmak zorunda kalanlarla, hayatlarını spor kaza ve olaylarında yitirenler, trafik kazalarında aramızdan ayrılan spor elemanları ve onların geride bıraktıkları dul ve yetimleriyle bakmakla yükümlü oldukları kimseler faydalanabilmelidirler. Bu faydalanmanın kimlere ne kadar olacağı bir komisyon tarafından mevcut şartlara göre belirlenebilir.

Fonun kaynakları şu yollarla sağlanabilir:

- a) Milli ve bölgesel üretimden kar sonrası artı değerden alınacak belirli miktar.
- b) Ülke içinde yapılan belirli para transferlerinden alınacak belirli pay,
- c) Lisansların verilmesi sırasında alınacak belirli ücretler,
- d) Reklam giderlerinden ayrılacak pay,
- e) Spor müsabakalarından elde edilen hasıllardan belirlenecek bir miktar, spor toto ve sayısal lotodan bir pay, gençlik turizmi giderlerinden ayrılacak pay, sigara ve içki tüketiminden alınacak pay,
- f) Sporcu transferlerinden ayrılacak pay,
- g) Bağışlar,
- h) Devlet tarafından finans,
- ı) Devlet tarafından subvanse,
- i) Federasyonların bütçelerinden pay,
- j) Vakıfların yardımları (Gençlik ve Spor Vakfı gibi).

Amatör sporcuların sigortalanmasında prim ödeyecek olan kulüplerin malı olarak güçlendirilmesi ve onlara bazı kolaylıklar sağlanması.

Amatör sporcuları sigortalayan şirketlere bazı kolaylıklar sağlanması gereklidir.

KAYNAKLAR

- 1- Amatör Spor Dergisi. Sayı 79, Haziran 1997, s. 17.
- 2- Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilatı Birinci Beş Yıllık Kalkınma Planı Spor Özel İhtisas Komisyonu Raporu. Ankara 1983, sh. 151-153.
- 3- Can Y. , (1992) “ Türkiye’de Sporcuların Çalışma Şartları ve Sosyal Güvenliği. Spor Bilimleri II. Ulusal Kongresi Bildirileri. Ankara , s. 329.
- 4- DPT : (1983) Spor Komisyonu Raporu, s. 156.
- 5- Fişek K. , (1980) Spor Yönetimi, Ankara , s. 440.
- 6- GSB. Sporcuların Sosyal Güvenliği, Ankara 1973. s. 5-7.
- 7- Himmelseher, Volker. Die Entwicklung der Sportversicherung in der Bundesrepublik, Deutschland, Pulshesw, 1981.
- 8- İmamoğlu, O. , (1991) Türkiye’de Spor ve Seyirci Sağlığı.
- 9- Keten, M. , (1979). Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Güvenlik, DPT Sosyal Planlama Dairesi Yayını.
- 10- Tokgözler, E. (1997) “ 1996-1997 Sezonunda Türkiye Profesyonel 1. ve 2. Futbol Liginde Yer Alan Kulüplerin Alt Yapı Organizasyonlarının Belirlenmesi” Futbol Bilim ve Teknoloji Dergisi, Yıl : 4, Sayı : 1. sh . 9.
- 11-Üçışık, F (1992) Amatör Sporcuların Sosyal Güvenliği, Spor Bilimleri II. Ulusal Kongresi Bildirileri, Ankara 330-332,
- 12- Resmi Gazete 13 Nisan 1995, sayı 22257.
- 13- 1981 Yılı İcra Planı Tedbir No : 419
- 14- 1982 Yılı İcra Planı Tedbir No : 339